

Kính chào quý thánh gia, chúng tôi chân thành cảm ơn quý vị đón nghe *Câu Chuyện Gia Đình* của chương trình Phát Thanh Tin Lành hôm nay

.
C
h

úng tôi đang trình bày với những Nguyên Tắc giúp chúng ta xây dựng hôn nhân trong thời kỳ 21 này cho được vững bền và hạnh phúc. Những nguyên tắc đó gồm có:

- (1) Chúng ta không sống ích kỷ những quan tâm đến phúc lợi của nhau
- (2) Dứt khoát khi những ràng buộc và kiên trì mà cả hai đều chấp nhận
- (3) Chúng ta giúp nhau tránh khi cá nhân tình dục, dục vọng hình thức
- (4) Dành thì giờ trò chuyện với nhau thường xuyên để chúng ta luôn tâm đầu ý hợp
- (5) Khi có bất đồng ý kiến, đừng vội giận hờn oán giận để chúng ta hiểu nhau và thông cảm nhau hơn
- (6) Cần thận trọng việc chỉ dùng tiền bạc để không sa vào nợ nần
- (7) Sống sàng thật và tiếp tục tha thứ lẫn nhau
- (8) Quyết tâm chăm sóc nhau để giữ cho tình yêu luôn được tươi mới
- (9) Khi gặp nạn nạn, không bỏ cuộc những sống sàng làm lẫn lộn đầu

(10) Đốt mắt tiêu: quyết tâm xây dựng một hôn nhân hạnh phúc cho đến cuối cuộc đời

Trong *Câu Chuyện Gia Đình* kể rằng chúng tôi nói tiếp với Nguyên Túc VII, *Tinh Thôn Tha Thôn Trong Hôn Nhân*.

Nếu quý vị muốn nghe lời khuyên đi, chúng tôi đã trình bày, xin liên lạc với chúng tôi qua số điện thoại số loan báo để cuộc gọi phát thanh, chúng tôi sẽ rất vui để các gọi đến quý vị.

Thưa quý vị, chúng ta đều biết, việc chung cần nên sàng thả nhau khi có lợi ích thì đời sống mới yên vui hạnh phúc và hôn nhân mới được bền lâu. Nhưng chúng ta cần thả với lòng thành thật. Để việc thả nhau mang lợi ích, sự thả nhau đó phải thành thật, người xin lợi ích cũng như người thả phải thành thật biết lợi và thành thật bỏ qua lợi ích của nhau. Để đi tìm thấy hai của thả thả thật là thả thả rồi thì quên, không nhớ lợi ích của nhau nữa. Để đi tìm thấy ba của thả thả thật là không nhớ lợi ích chuyện đã xảy ra, không kể cho người khác.

Đó là những điều chúng tôi trình bày trong

Câu Chuyện Gia Đình

kể rằng.

Để đi tìm cùng của thả thả thật là:

Sàng thả thả nhiều lần

Người có tinh thần thả thả thật, khi người bền đời có lợi, không nhớ thả thả và quên những cũng nên sàng thả thả nhiều lần nếu người bền đời vì lợi ích cướp hay vô tình gây buồn phiền hay thất vọng cho mình. Chúng ta cần thả thả cho nhau nhiều lần vì việc chung sống bên cạnh nhau mỗi ngày, suốt cuộc đời, chắc chắn không thể nào tránh khỏi những lúc làm buồn lòng nhau, gây tổn thương cho nhau. Nếu thật lòng yêu thương nhau, việc chung không cần thả thả nhau vài ba lần những nên sàng thả thả bất cứ khi nào người có lợi ích và ăn năn. Phúc Âm Ma-thi-ơ ghi lại Chúa Giê-xu dạy về thả thả như sau, Kinh Thánh ghi:

Phi-e-rê đến gặp Đức Chúa Giê-xu mà hỏi rằng: Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội cùng tôi thì sẽ tha cho họ mấy lần? Có phải đến bảy lần chăng? Ngài đáp rằng: Ta không nói cùng người rằng đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy (Phúc Âm Ma-thi-ơ 18:21-22)

Có lẽ sẽ đỡ Phi-e-rơ nghĩ, khi nói mình sẽ tha thứ cho người có lỗi đến bảy lần thì Chúa sẽ khen ông là người rộng lượng, đầy tình yêu thương. Nhưng không, Chúa đáp: “Ta không nói cùng người rộng lượng đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy. Khi phán dạy câu này, Chúa Giê-xu không hàm ý rằng mỗi khi tha lỗi cho ai chúng ta phải ghi xuống và đếm cho đến khi tha đến bảy mươi lần bảy, tức là 490 lần, nhưng chỉ có nghĩa là chúng ta phải tha thứ cho nhau mãi. Người đi trước nói “sẽ bớt quá tam,” vì cớ gì cũng đến ba lần là quá nhiều rồi, nhiều hơn nữa là ta không thể chấp nhận. Tha thứ cho một người đến ba lần là quá nhiều rồi, hoặc như sẽ đỡ Phi-e-rơ nghĩ: tha thứ đến bảy lần là quá tốt rồi, nhưng theo

Lời Chúa Giê-xu dạy, Chúa muốn chúng ta tha thứ nhau mãi, và tiếp tục tha thứ khi người khác vẫn còn lỗi.

Đây là điều khó thực hành nhưng đây là mệnh lệnh Chúa phán truyền cho chúng ta, là môn đồ của Ngài.

Người xin Chúa giúp chúng ta có đức kiên nhẫn và lòng yêu thương để có thể thật sẽ tha thứ cho nhau, nhất là cho người bạn đời, như Chúa đã tha thứ cho chúng ta. Mỗi khi thấy khó tha thứ cho người nào, hãy nhớ chính mình là người tội lỗi, xa xưa như Chúa đã hy sinh mạng sống của Ngài để tha thứ tất cả lỗi lầm của chúng ta và cứu chuộc chúng ta, ban cho chúng ta đức a vỹ cao quý làm con dân của Chúa, trong Nước vinh hiển của Ngài. Nghĩ đến ân tha thứ của Chúa chúng ta sẽ thấy dễ tha thứ cho người chung quanh hơn.

Làm khi giữa vợ chồng có điều bất đồng ý kiến, người này cho người kia làm như thế là sai và rồi không chấp nhận nhau, không tha thứ nhưng lại làm như như thế của nhau. Trong trường hợp đó có những ông chồng cũng như những bà vợ tìm cách thay đổi người bạn đời của mình, muốn người đó làm

mình muốn, khi không thay đổi đức người phối ngẫu thì phải giận và cay đắng với nhau. Để tránh tình trạng này, chúng ta cần như rằng, vợ chồng có thể bất đồng ý kiến nhưng vẫn tôn trọng nhau, trân quý nhau, và thay đổi tâm lòng hay tâm tính con người là điều mà mình Chúa có thể làm. Điều quan trọng là chúng ta cần biết vợ chồng mình khác nhau trong lãnh vực nào, và phải nhường nhịn nhau để rồi chấp nhận nhau.

Vợ và chồng vì sinh ra và lớn lên trong hai gia đình khác nhau, được nuôi dạy trong hai hoàn cảnh khác nhau.

Vì thế hai người có tính tình khác nhau, sẽ thích thói quen, đức đức khác nhau.

Tất cả những khác nhau đó khiến vợ chồng đôi có bất đồng ý kiến, đôi có những lời nói hành động làm buồn lòng nhau.

Chúng tôi xin nêu vài ví dụ điển hình trong đời sống hàng ngày: Vợ chồng thích những món ăn khác nhau, người thì thích món ăn có nhiều gia vị, người thì thích những món đơn sơ, không thích nhiều gia vị. Chúng ta không nên vì vậy mà chê vợ hay chồng mình không biết thưởng thức các món ăn, không sành điệu trong việc ăn uống.

Có hai vợ chồng kia người thì thích cơm nếp, người thì thích ăn cơm. Thế rồi người này chê

ngồi kia lại thôi, ngồi kia bỏ ngồi n là một game! Đây là điều chúng ta cần tránh. Có khi việc chung phải dung hòa những khác biệt để sống với nhau trong yêu thương, hòa thuận. Những cũng có những khác biệt chúng ta có thể giải, không cần thay đổi mà không ảnh hưởng đến tình yêu giữa hai việc chung. Trước những khác biệt này chúng ta nên chấp nhận và tôn trọng ý của nhau.

Có ông chồng kia rất ít khi chăm sóc nhà cửa. Bà vợ thấy trong nhà có biết bao nhiêu việc cần làm, bao nhiêu chuyện cần sắp xếp như: khóa cửa, bóng đèn hỏng cần thay, v.v... nhưng ông chồng không để ý đến những việc đó mà chỉ thích chăm sóc cây cối, vườn hoa... khi có thì giải rảnh rỗi thì ông ngồi đánh đàn *piano*. Bà vợ nhắc nhở nhưng ông chồng cũng không lo những việc mà bà thấy là cần làm. Người vợ này quên rằng ông chồng mình không phải là *handy man* nên không khéo tay

việc những việc đó và cũng không muốn làm.

Nếu người vợ biết rằng ông chồng mình có những sở thích và khả năng khác với điều mình suy nghĩ thì sẽ thông cảm và không bắt buộc với việc chung.

Tất cả những việc này, cũng có những phần là người vợ nên làm, chăm sóc con cái, dạy con học hành rồi tất cả những không xuất sắc trong việc nấu ăn.

Nếu người chồng biết rõ sở trường sở đoản, điểm mạnh điểm yếu của vợ, sẽ không phải không trách những phần giúp việc trong những công việc mà vợ không thể làm được.

Trong đời sống hôn nhân không những việc chung cần nên sàng lọc thật kỹ lưỡng, và thi thoảng sót của nhau những cũng cần biết hai người khác nhau như thế nào, có những sở trường sở đoản như thế nào, để chúng ta thông cảm nhau, chấp nhận nhau và nên sàng lọc để chính mình đỡ bù đắp những thiếu sót của nhau. Đó là hình ảnh của một hôn nhân trưởng thành và vì thế sẽ được hạnh phúc bền lâu (còn tiếp).

Minh Nguyễn

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành